

MEMORIAŁ
General Marii Wittek

A. Rojewski zbiorzenie teorii 2001
A. Roj. oprac. 2014r.

LSP

† zofj.

KUBIAK Stanisława
zam. Drzewiecka

por.
kpt

230 1943 - 818 45

2315 / WSK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI —

2315/USK

24P

KUBIAK Stanisława

z em. Drzewiecka

I. Materiały dokumentacyjne

I/1 – relacja właściwa ✓ k. 3. s. 1-3

I/2 – dokumenty (sensu stricto) dot. osoby relatora —

I/3 – inne materiały dokumentacyjne dot. osoby relatora ✓ k. 1, s. 2

II. Materiały uzupełniające relację

III. Inne materiały (zebrane przez „relatora”):—

III/1 – dot. rodziny relatora —

III/2 – dot. ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III/3 – dot. ogólnie okresu okupacji (1939 –1945) —

III/4 – dot. ogólnie okresu po 1945 r. —

III/5 – inne... —

IV. Korespondencja —

V. Wypisy ze źródeł (tzw.: „nazwiskowe karty informacyjne”) ✓ 7

VI. Fotografie ✓ 1

I/1

Relacja

Drzewiecka Stanisława z d. Kubiak (1920-2000) kpt.
fizykiem Samodzielnego Batalionu Kobiecego im. E. Plater
1 Dyw. Piechoty im. T. Kościuszki.

Relację sporządziła Adela Żurewska we współpracy z p. k dr.
dr Józefem Margulesem, Warszawa, 7 VIII 2001r.

mps, org. k. 3, s. 1-3

Relację Stanisławy Drzewieckiej oprac. A. Żurewska, przekazane
do Fundacji w dniu 23 X 2001r. Irena Królkowska

Tłum

DRZEWIECKA STANISŁAWA z d. Kubiak (1920-2000), kpt., z-ca d-cy ds. oświaty 1 komp. fizyl. Samodz. Batal. Kob. im. Emilii Plater 1. DP im. T. Kościuszki, sekretarz odpowiedzialny wydz. poli.-wych. Centralnej Szkoły Podchorążych w Riazaniu, instruktor wydz. poli.-wych. dowództwa 3. BAH 1. AWP, referent kancelarii ogólnej Sztabu Gł. WP, redaktor WPH.

Urodziła się 7.05.1920 w Żółkwi (d. woj. lwowskie), c. Franciszka, zawodowego oficera – por. 6. p. sk., zm. 1929 i Albiny, z d. Rudkowskiej, zm. 1931. Stanisława miała dwóch braci. Była harcerką. Wychowywała się u babci – Julii Kupnowicz, zm. 1938.

Najpierw uczyła się w szkole powszechnej, następnie uczęszczała do Gimnazjum Sióstr Św. Serca (Sacre Coeur) we Lwowie, a ukończyła Państwowe Gimnazjum i Liceum im. S. Żółkiewskiego w Żółkwi i w maju 1939 uzyskała świadectwo maturalne.

Na początku wojny niemiecko-polskiej i agresji sowieckiej (1939) pracowała jako sanitariuszka w szpitalu polowym w Żółkwi. 14.04.1940 za odmowę przyjęcia paszportu sowieckiego zesłana do północnego Kazachstanu, wraz z młodszym bratem Władysławem (zmarł w 1942 z choroby głodowej w wieku 16 lat) i starszym – Ireneuszem (w 1942 dostał się do Armii Polskiej w ZSRR gen. bryg. W. Andersa i uczestniczył w walkach, m. in. pod Monte Casino, na szlaku bojowym 2. Korpusu PSZ na Zachodzie; po wojnie osiadł w Anglii i tam zmarł w 1999).

Stanisława pracowała o chłódzie i głódzie jako robotnica w „kolchozie” „Mirowaja Rewolucja” i „sowchozie” „Tamergien” w rej. Ałga, obw. Aktiubinsk (1940-1943). Wiosną 1943 zgłosiła się w „Rajwojenkomacie” (Rejonowa Komenda Uzupelnień) w Ałdze do ochotniczej służby w polskim wojsku, ale nie uzyskała zgody. Dopiero kiedy udała się pieszo do Aktiubinska, po 14-godzinnym oczekiwaniu w kolejce, otrzymała z „Gorwojenkomatu” bilet kolejowy, kartki na żywność i skierowanie do powstającej w ZSRR, w Sielcach n. Oką 1. DP im. T. Kościuszki, przekształconą niebawem w 1. Korpus PSZ w ZSRR pod dowództwem gen. bryg. Z. Berlinga.

Oto jak zapamiętała pierwsze spotkanie z dywizją (26.05.1945): *Po dwutygodniowej, pełnej przygód podróży z Aktiubinska jestem wreszcie u celu... Powiewa polska flaga... Badał nas lekarz i pytał czy nie mamy świerzbu i choroby wenerycznej. Żenia Pawelczuk zezłościła się i powiedziała, że o świerzbu to tu nie jest trudno, bo nie mam mydła, a co do innych chorób, to jesteśmy jeszcze pannami i to porządnymi. Lekarz się roześmiał.*

Właśnie dali nam męską bieliznę, mundur i duży kawałek mydła. Spodnie sięgają mi po pachy, bluza do kolan. Nie umiem owijać onuc i owijaczy, a trzewiki zlatują mi z nóg... Dostaliśmy sporo chleba i zupę.

12.07.1943, po ukończeniu kursu oficerów oświatowych i zdaniu egzaminu, została wyznaczona na stanowisko z-cy d-cy 1. komp. (ppor. B. Orłowskiego) fizylierek Samodz. Batal. Kob. 1 DP (rozk. d-cy 1. DP z 12.07.1943, CAW III-7, 490, s. 63) jako „oficer bez stopnia”. 15.08.1943 mianowana na pierwszy stopień oficerski – chorążego (*Spis oficerów oświatowych 1. Korp. PSZ w ZSRR*, CAW III-7, 544, s. 50). Na wspomnianym stanowisku pełniła służbę do końca września 1943. W tym czasie 1. Samodz. Batal. Kob. im. Emilii Plater, dzięki rozwojowi wojska, wszedł w skład 1. Korpusu Polskich Sił Zbrojnych w ZSRR. Uczestnicząc w szkoleniu i trudnych ćwiczeniach kobiet-żołnierzy, uczyła ich poprawnej polszczyzny, przypominała chlubne karty naszej historii, dbała o znośne bytowanie dziewcząt w wojennych warunkach polowych i wyjaśniała cele walki z okupantem niemieckim o niepodległą, demokratyczną Polskę.

Na początku października 1943 została przeniesiona do polskiej Szkoły Podchorążych w Oficerskiej Szkole Piechoty w Riazaniu. W tej polskiej szkole, oprócz mężczyzn, uczyło się

rzemiosła wojskowego, również kilkadziesiąt dziewcząt z 1. Samodz. Batal. Kob. Tworzyły one 7. żeńską kompanię szkolną, której z-cą d-cy komp. ds. oświatowych była do lutego 1944 chor. Kubiak. W tym czasie zdała przed komisją szkoły egzaminy z obowiązujących przedmiotów służby liniowej z wynikiem bardzo dobrym. Od lutego do maja tegoż roku zajmowała stanowisko sekretarza odpowiedzialnego poli.-wych. wymienionej szkoły.

5.05.1945 przeniesiona do 3. Brygady Artylerii Haubic na stanowisko instruktora poli.-wych. Na przełomie lipca i sierpnia 1944 uczestniczyła w walkach pod Puławami, a następnie w sierpniu – na przyczółku warecko-magnuszewskim. Często przebywała wśród kanonierów w plutonie na stanowiskach ogniowych baterii. Informowała ich o najnowszych wieściach prasowych z frontów wojny, a zwłaszcza o skąpych jeszcze wtedy, ale wzbudzających ogromne zainteresowanie relacjach z powstania warszawskiego. Niekiedy, będąc na stanowiskach artyleryjskich, zastępowała niejednego dowódcę plutonu baterii haubic 122 mm. Niezbędną wiedzę i praktykę w tym zakresie zdobyła, jak się okazało, w czasie poznawania podstawowych zasad rzemiosła artyleryjskiego w szkole riaziańskiej.

8.08.1944 w czasie pełnienia obowiązków dowódcy plutonu ogniowego została ciężko ranna odłamkiem niemieckiej miny móżdziejowej. Jeszcze zdążyła wydobyć zakrwawiony odłamek metalu, ale straciła przytomność i ocknęła się dopiero w szpitalu sowieckim. Była tam operowana i leczona. Następnie została ewakuowana do innego sowieckiego szpitala nr 363. Przebywała tam 3 tygodnie, po czym wypisana na własną prośbę, z zaleceniem zgłoszenia się do szpitala w Lublinie.

11.10.1944 otrzymała skierowanie do dalszej służby w kancelarii ogólnej Sztabu Głównego WP. w sztabie pełniła też funkcję tłumacza. Władziała językami – rosyjskim i niemieckim.

1.11.1944 awansowana do stopnia podporucznika (stopień zweryfikowany decyzją Okręgowej Komisji Rejestracyjno-Weryfikacyjnej w Warszawie z 4.03.1950. Dz. Pers. MON nr 14/44, s. 4).

7.03.1945 wróciła do 3. BAH, najpierw na stanowisko z-cy d-cy baterii ds. poli.-wych. Brała udział w walkach o Kołobrzeg, nad Zalewem Szczecińskim i podczas operacji berlińskiej.

W trzeciej dekadzie kwietnia, kiedy 3. BAH zatrzymała się w Oranienburgu, w pobliżu hitlerowskiego obozu koncentracyjnego Sachsenhausen: *Nie miałam ochoty zwiedzać obozu. Stało się to wbrew mojej woli. W obozie, na wieży strażniczej urządził sobie punkt obserwacyjny mój d-ca baterii. Miałam rozkaz stawić się u niego.*

Do bramy obozu podeszłam w chwili, gdy sanitariuszki sowieckie wnosily na noszach pozostałych przy życiu kilku więźniów. Zaprowadziły mnie do baraku, w którym ich znaleziono. Śmierdziało uryną i wapnem. Wycofałam się. Wymiotowałam...

8.09.1945 została zdemobilizowana z czynnej służby wojskowej.

W latach 1945-1954 zajmowała odpowiedzialne stanowisko, m. in. w ministerstwach: Ziemi Odzyskanych, Aprowizacji i Handlu, Handlu Zagranicznego, w Biurze Rady Handlowego Ambasady RP w Moskwie. 25.03.1948 w Warszawie zawarła związek małżeński z płk. Janem Drzewieckim, krakowianinem.

Od 1.01.1954 do 31.12.1969 była redaktorem-członkiem zespołu redakcyjnego miesięcznika Sztabu Gen. *Myśl wojskowa*, a następnie kwartalnika Wojskowego Instytutu Historycznego *Wojskowy Przegląd Historyczny*.

Poza pracą redaktorską zajęła się naukowymi badaniami archiwalnymi nad dziejami żołnierzy-kobiet polskich w czasie II wojny światowej. W wyniku tych prac, a zwłaszcza uwzględnienia bogatego zbioru relacji i materiałów ikonograficznych uczestniczek walk oraz dzięki talentowi literackiemu, w 1965 opublikowała źródłową popularno-naukową monografię poświęconą kobietom-żołnierzom 1 Samodz. Batal. Kob. pt. *Szłyśmy z nad Okę*

w 1966 monografia została nagrodzona wyróżnieniem ministra Obrony Narodowej. Skorygowane i uzupełnione II wydanie książki ukazało się w 1985. Monografia ta stała najważniejszą pozycją źródłowo-dokumentalną z dziejów platerówek i weszła do bibliografii wszystkich książek im. poświęconych.

Jest autorką innych wartościowych publikacji, m. in.: *Regularne oddziały kobiet w PSZ na Zachodzie: Pomocnicza Wojskowa Służba Kobiet (PWSK)*, cykl sylwetek kobiet-żołnierzy (w tym do *Polskiego Słownika Biograficznego*, recenzje, tłumaczenia z rosyjskiego prac historycznych i beletrystyki. Jej współautorstwa jest scenariusz do zrealizowanego w latach 60. i cieszącego się nadal powodzeniem film fabularny Zespołu Realizatorów Filmowych „Rytm” „Rzeczpospolita babska”. Napisała także scenariusz do innych nowel filmowych. Od marca 1986 była członkiem zwyczajnym ZAiKSu.

Od lat 70., mimo złego stanu zdrowia, zrujnowanego przeżyciami wojennymi (inwalidztwo wojenne II grupy), poświęciła się z pasją pracy społecznej. Zajęła się organizowaniem Kół Rodzin Wojskowych i została pierwszą przewodniczącą koła stołecznego. W 1984 była współorganizatorem Klubu Oficerów Rezerwy „Riazańczycy” i Klubu Kombatantek 1. i 2. Armii WP.

W październiku 1980 awansowana do stopnia porucznika (rozk. MON nr 196 z 27.09.1980), a w maju 1990 – do stopnia kapitana (rozk. MON nr 43 z 26.04.1990). Wyróżniona wieloma odznaczeniami bojowymi i państwowymi.

Zmarła 30.09.2000. Prochy Jej spoczęły z honorami wojskowymi na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach. Obok pochowano również z honorami wojskowymi prochy Jej męża – Jana, gen. bryg., zmarłego 10.03.2001. Byli małżeństwem bezdzietnym. Dalsza rodzina mieszkała w Anglii i Szwecji.

S. Drzewiecka, *Szłyśmy z nad Oki*, Warszawa 1965, II wyd. 1985; CAW, sygn. 1532/73/145. Teczka akt personalnych Stanisławy Dziewieckiej; CAW III-7, 544, s. 50. 1. Warszawska Dywizja Piechoty. Korpus oficerów oświatowych; CAW III-4, 418, s. 13. Spis oficerów poli.-wych. 3. Brygady Artylerii Lekkiej; Klub Kombatantek 1. i 2. AWP. Warszawa. Ankiety personalne S. Drzewieckiej z 4.01.1978 i 11.12.1984; Ze zbiorów dr. J. Margulesa, Warszawa. Teczka akt osobistych Stanisławy i Jana Drzewickich; Wspomnienie pożegnalne o Stanisławie Drzewieckiej spisane przez Annę Borowik na podstawie relacji Jana Drzewieckiego z października 2001.

Adeła Żurawska

płk w st. spocz. dr Józef Margules

Warszawa, dnia 7.08.2001

I/3 Inne materiały dokumentacyjne dot. osoby relatora

Kwestionariusz - Koło Kombatantek I i II AWP przy Zarządzie
Warszawskim Ligi Kobiet, w-ca, styczeń 1981r.
podpisany własnoręcznie St. Dziewiecka

mps, oryg. K.1, s. 1-2

Kwestionariusz Dziewieckiej Stanisławy przekazana do Fundacji
w 1999r. Jena Krolikowska

I/3/1

KOŁO KOMBATANTEK I i II ARMII WP
przy Zarządzie Warszawskim Ligi Kobiet

KWESTIONARIUSZ

Imię i nazwisko Stanisława DRZEWIECKA		ewent. pseudonim	
Imiona rodziców Franciszek, Albina		Kubiak nazwisko panieńskie	
Miejsce urodzenia (miejscowość, wojew.) Zółkiew woj. lwowskie		data urodzenia 7.V.1920	
Adres: 00-594 Warszawa		tel. Nr	
Miejsce pracy (ewent. rodzaj renty, emerytury) renta inwalidzka			
(miejscowość) 25 lat prawa (nazwa zakładu pracy)		(stanowisko)	tel. służb.
Przynależność partyjna: PZPR		wyższe Wykształcenie (ogólne, specjalne)	
Przynależność do organizacji społecznych:		Pełniona funkcja	
ZBOWiD		1939	
Inne organizacje Zw. Inw. Woj.		1945	
Klub Ofic. Rez. "Riazańczyków"		lektor	
Członek ZAİKS	
Służba wojskowa od 23.V.1943. do 8.IX.1945.		Obecny stopień wojskowy kapr.	
Nazwa jednostki wojskowej:			
1. Bat. Kobiecy od 23.V.1943 do 1.X.1943 funkcja z-ca d/cy Komp d/s pol.			
2. Szk. Ofic. w Riażaniu od 1.X.43 do 5.II.1944 funkcja " "			
Centr. Szk. Piech. od II.1944 do V.1944 funkcja sekr. wydz. polit.			
3. 3-cia Bryg. Art. Haub. od 1944 do VIII.1945 funkcja instr. wydz. polit.			
		d-ca plut. ogniowego	
Od 1-go maja 1944 udział w walkach na szlaku bojowym swojej jednostki - przez Darnicę, Puławę, Warkę - Warszawę, Wał Pomorski Kołobrzeg i Berlin.			
Udział w walkach: (wymienić miejscowości lub operacje wojenne) J.W. Ar. Czer			
ranna 8.VIII 1944 pod Warką / postrzał brzucha /			
Czy była ranna lub kontuzjowana (gdzie i kiedy):			
Dokumenty potwierdzające 1/ legitymacja ofic. rezerwy Nr. CH-0102468			
przebieg służby wojskowej: WKR-Warszawa			
2/ Karta kombatanta ZBOWiD Nr. 529770			
(rodzaj dokumentu)		(przez kogo wydany)	

I/3/2

Posiadane odznaczenia wojskowe i cywilne:

1. Rodzaj odznaczenia	2. Data nadania	3. Za jakie zasługi
Odznaka Grunwaldzka	- 1946	
Złoty Krzyż Zasługi	- 1963	
Odznaka Kościuszkowska		
Srebrny Medal Za Zasługi na Polu Chwały	-	
Brazowy Medal Za Zasługi na Polu Chwały		
Brazowy Medal Za Zasł. dla Obr. Kraju	- 1967	
Srebrny medal Za Zasługi dla Obr. Kraju	1978	
Medale : Za Warszawę, Za Odrę, Nyse i Bałtyk.	-1946	
Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski	- 17.II.1975r.	

Dodatkowe dane o udziale w walkach, pracy społecznej i inne:

Podporucznik rezerwy Stanisława Drzewiecka rozpoczęła służbę wojskową w Sam. Bat. Kobiecym I DP im. T. Kościuszki pełniąc funkcję -cy d-cy komp. d/s pol. wych. W październiku przechodzi na tę samą funkcję w Riazzańskiej Szkole Oficerskiej, a następnie w 3 Brygadzie Artylerii Haubic jako d-ca plutonu ogniowego bierze udział w walkach pod Puławami i na Przyczółku Warecko-Magnuszewskim. Ranna pod Warką, po kilku miesięcznym leczeniu szpitalnym wraca do jednostki i wraz z nią bierze udział w walkach o Kołobrzeg i Berlin. Po zdemobilizowaniu, pracuje w Min. Ziemi. Odzyskanych, w Min. Handlu Zagranicznego, a następnie przez 15 lat pracuje w różnych organizacjach MON/ Redakcja " Myśl Wojskowa " " Wojskowy Instytut Historyczny ". Pracując zawodowo jest bardzo czynna społecznie w Komitecie Obrońców Pokoju, Organizacji Rodzin Wojsko-wych, Lidze Kobiet. Jest autorką wyróżnionej nagrodą Ministra Obr. Narodowej książki " Szyjemy z nad Oki " współautorka scenariuszy filmowych, autorka publikacji o historii Ludowych Sił Zbrojnych

Adnotacje Zarządu Koła:

Aktywistka Koła Kombatantek I i II Armii WP. przy Stołecznym Zarządzie Ligi Kobiet.

Med. 40-lecia PRL LKP. 1985r

Data wypełnienia kwestionariusza: Warszawa, dnia . . . styczeń 19. 81 . . . roku.

H. Dmoch

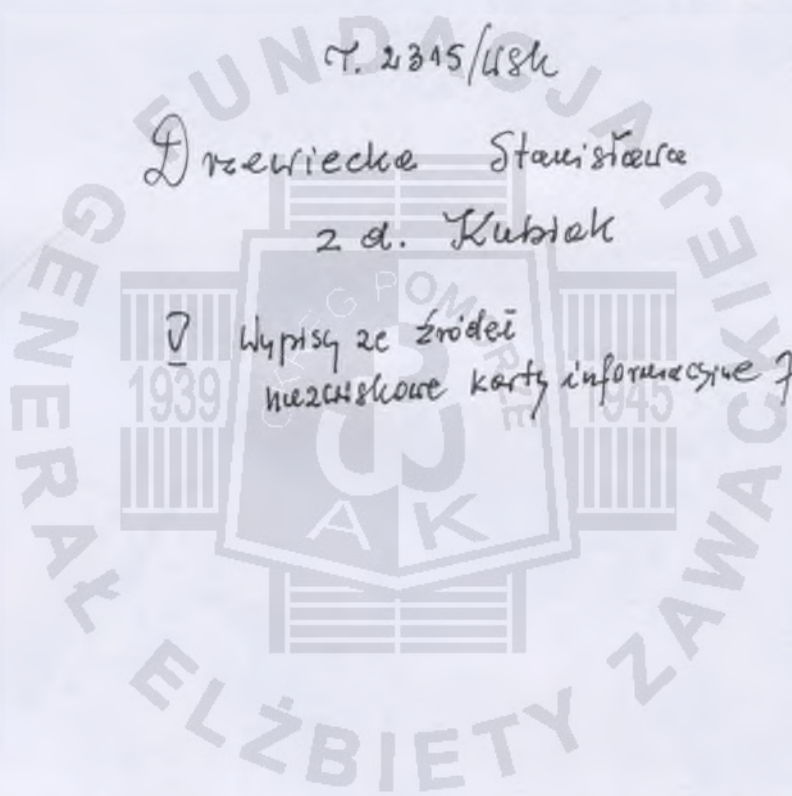
nr. 2345/48k

LUP

Dziewiecka Stanisława

z d. Kubiak

Wypisy ze źródeł
niezależne karty informacyjne z

1.

T. 2315/1000

ZSSR-LWP

DRZEWIECKA Stanisława
z d. Kubiak

1939 1945
Źródło informacji:
Kwestionariusz

I.Król./99

Wa/38

2

T. 2315/482

1. Armia WP

Drzewiecka Stanisława z d. Kubiak kpt. (1920 – 2000)

po ukończeniu kursu oficerów oświatowych była z-cą d-cy 1. kompanii fizylierek Samodzielnego Batalionu Kobiecego 1. Dywizji Piechoty. Następnie skierowana do Szkoły Oficerskiej w Riazaniu, po jej ukończeniu objęła stanowisko sekretarza pol.-wychow. Szkoły w Riazaniu. W maju 1944 skierowano ją do 3. Brygady Artylerii Haubic (BAH) jako instruktor polit.-wychow. Ciężko ranna pod Warszawą. Dotarła z frontem do Oranienburga. Zdemobilizowana w 1945

Źr.: Maria Wójcik, *Kobiety – żołnierze 1. i 2. Armii WP – biografie i wspomnienia*, s. 50 – 53, 84, 116, 118, 155, 166, 203, 211, 226, 231, 232, 242, 328, 330, 343, K.Wojt., 2011

1

ì

J. 2315/ WSK

LWP

KUBIAK STANISŁAWA

- oficer oświatowy, z-ca dowódcy kompanii d/s oświatowych

Źródło: Wójtowicz K., *Dziewczęta w rogatywkach*, s. 22, 24

K.Wójt., 2004 r.

LWP

KUBIAK - DRZEWIECKA STANISŁAWA

Lotniam I A. LWP Baon Kob. im. E. Plater. Zajmowała się
pracą polit.-nych. (oficer vel podoficer sanitarny) w baonie.
Współpracowała z chor. dywizji Bibronskiej i z-cą dyw.
d/s polit.-nych. kpt. Irenej Sztachelską.

Relacja Sztachelskiej Irenej z d. Dzieńwickiej o ro-
jenniej służbie w I A. LWP, t. Teżcie 1070/45K/ I/1/4v.

MG 199

2

T. 23 iS/45M

LSRR
LWP

Kubiak Stanisława

DRZEWIECKA Stanisława z d. Kubiak — por. rez., ur. 1920 Żółkiew woj. Lwów, zam. Warszawa. Sł. wojsk.: bkob — z-ca dowódcy komp. d/s pol-
lit-wych., 3 BAH — instr. polit., Sztab Główny — tłumacz Wydz. Org-
-Mob. Zdemob. 1945. Praca zawod.: MHZ — naczelnik wydziału,
„Myśl Wojskowa” — redaktor, „Wojskowy Przegląd Historyczny” — re-
daktor, Centralny Ośrodek Informacji Budowlanej. Autorka wspom-
nień *Szłyśmy nad Oki*. Dział. społ.: Koło Kombatantek 1 i 2 AWP przy
Warszawskim Zarządzie LK. Złoty, srebrny, brązowy Krzyż Zasługi,
Polonia Restituta, „ZPCh”.

„Platenowski”

E Ros, 08.95

T. 4315/1456

LWP

+
KUBIAKOWNA Stanisława

zam. Drzewiecka 1920 - 2000

kpt WP z-ca dowódcy do spraw Oświaty
i kompanii fizylierki Samodzielnego Batalionu
Kobiecego im. Emilii Plater 1 DP im. Tkościuski
sekretarz wydz. polityczno wychowawczego
Centralnej Szkoły Podchorążych w Riazaniu
Instruktor dowództwa 3 Brygady artylerii habic
referent kancelarii ogólnej Sztabu Głównego WP.
Pobyt w Kazachstanie. redaktor WPiH

Job. Sylwetki Kobiet Żołnierzy
Fundacja "Archiwum i Muzeum Pomorskie
Armii Krajowej oraz Wojskowej Służby Polek"

DRW

str. 78, 79, 80, 81

i

T. 2315

LUP

DRZEWIECKA Stanisława

z d. Kubiak

Autorka książki „Sąsiedzi z nad Odrą”

W-ua 1985, 149 s. II.

(Na stronach 17, 81, 83 informacje dot. Kubiak St.)

A. Roj 12014

T. 2315/WSK

LWP

Par. KUBIAK Stanisława
zam. Drzewiecka

VI. Fotografie

1. Zdj. z 1944 r. 4 murdure, odbitka
(14,8 x 8,6), mt. 1

1. WSK
Teczew osobowe

2. T. 2315/WSK

3. nepr., 8 x 14,5

4.

5. KUBIAK
Stanisława
zam. Drzewiecka

6. 1944 r.

7. brak

8. Uwagi: Opis
fot.

Podporucznik Kubiak
Stanisława-Drzewiecka
Zdj. z 1944 r.

Ze zbioru dr J. Margulesa

Podporucznik Kubiak zam. Stanisława
Drzewiecka
Zdj z 1944 r.

Ze zbioru dr. J. Margulesa
Stanisława Drzewiecka z d. Kubiak
autorkei książki „Szłyśmy znowol Oku”

Z. Svit. 2010 r.

Podporucznik Kubiak
Stanisława-Dobrowiecka
Ldy. z 1944r.

Ze zbioru dr J. Margulesa

(1)

Stawiana Dreniecka

z. d. Kubiak

autorka książki

"Wzrosty nadobli"

(14)

KUBIAK Stanisław

